

1908-04-19

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 1 0 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9214>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Διεύθυνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

**ΑΓΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ
ΚΑΙ
ΕΘΝΙΚΟΣ**

Πολὺ χρεούμεθα ετι τὸν κατενό^{γήθη} παρὰ πάντων τῶν εἰλικρινῶν καὶ διακαῶς ποθούντων τὴν ἔθνικήν πρόσδον καὶ κραταίωσιν τῆς φυλῆς ήμῶν, ἡς μοιραὶ ἐπίλεκτον ἀποτελεῖ καὶ δὲ ἐλληνικώτατος τῆς Κύπρου λαδές, ἡ βαθεῖα καὶ ὑψηλὴ σημασία τοῦ ἀγῶνος διεξάγομεν ἀπὸ δικτε-^{τίσεως} ιδίᾳ ὑπὸ τὴν Ιστορικὴν ἡδη κα-^{ταστάσαν} ἐπωνυμίαν «Ἀρχιεπισκο-^{πικὸν ζήτημα». Συμβαίνει καὶ παρ' ἡμίν διτι πολλάκις καὶ πάντοτε σχε-^{δὸν οὐνέρη} κατὰ τὰς μεγάλας καὶ εὐτόλμους ἔξεγέρσεις ὄντας τοῦ εὐρωτιώντος καὶ σαπροῦ καθεστώτος, διερ ουραὶ καὶ ἀποφασιστικῶν εἰναι καταδεδικασμένον εἰς ἀπώλει-^{αν καὶ εἰς θάνατον, ἵνα μὴ μετα-^{δωσῃ τὴν ήμικήν καὶ πνευματικὴν πώρωσιν καὶ ἔξαρθλωσιν του εἰς τὰς δυριεῖς ἔμνικές καὶ κοινωνικὰς τά-^{ξεις, περιστάγῃ δὲ τὸ ἔθνος εἰς ἀ-^{δυναμίαν καὶ ἀνικανότητα ἐπως ἐκ-^{πληρώσῃ τὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν πρεσβειαμόν τοι. Ο θάνατος τοῦ ἀ-^{οιδίμου ἀρχιεπισκόπου καὶ ἡ ἀνάγ-^{κη τῆς ἐκλογῆς διαδόχου του δὲν εἰναι ἡ κυρία αἰτία ἀλλὰ πρόφασις καὶ ἀφορμή τοῦ μακροῦ ἀγῶνος δι-^{τις διθύτατα διναται νὰ ἐπικληθη, ἐκκλησιαστικὸς καὶ ἐθνικὸς, ἔνεκα τῆς στενωτάτης καὶ ἀρργήκτου τό-^{γε νῦν σχέσεως ἐκκλησίας καὶ ἔ-^{θνους.}}}}}}}}}}}

κοινοτικᾶς διερρούμενος συντονισμοῦ εἰ την πνευματικήν καὶ γήθικήν μετ-^{φωτισιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ι. κατήρου καὶ τοῦ λαοῦ, αἰτινας ἀποτελοῦσι τὰ πρώτα καὶ κύρια ἐφόδια καὶ δηλα-^{πρὸς πάσαν, ἔθνικήν πρέσσον καὶ ἐλευθερίαν.}}

Τός παραχωργίθεας πολιτικᾶς ημιελευθερίας διηρέειν θιαγενεῖς ἐ-^{πωρελγθέντες μόνον πρὸς θερα-^{πείαν καὶ κορεζμὸν τῆς ιδιοτε-^{λεας καὶ τῆς φιλοδοξίας των, καὶ κατέστησαν αὐτὸς τυραννικωτέ-^{ρας τῆς τουρκικῆς τυραννίας καὶ μαλλον ἐπικινδύνους τοῦ τουρκικοῦ, ενυρί, εστις ἐβάρυνε μὲν ἐπὶ τοῦ τρα-^{χύλου τοῦ γένους ήμῶν, ἀλλ' ἐξή-^{γειρε καὶ ὑπέκκωσε τὴν ιεράν ἀγα-^{νάκτησιν καὶ τὰ εὐγενέστατα καὶ μψιστα ἰδεώδη λαοῦ διποδούλου, ἐπω-^{πέδιον ἦντι πάτης θυσίας τὴν ἐ-^{λευθερίαν αὗτοῦ.}}}}}}}}}

(Κακογήθης δημαρχώγκα καὶ ἀνάσ-^{σχυντος καὶ ἀχάλινος συκοφαντίος διηρέειν τὰ πολιτικὰ ἐπλα ἀνθρώ-^{πων τινῶν θιαγενῶν δπως ἐπιεάλω-^{σι σηγή εἰς τὸ πατριωτικὸν κήρυγ-^{μα, δι' οὐ θὰ ἐγγείρετο δ λαδὸς τῆς νήσου. ἀπὸ τῆς μακραίωνος ἔθνικής νάρκης καὶ θὰ κατηγρατίστο πρέσσος γεν-^{ναλούς καὶ νικηφόρους ἀγῶνας ὑπὲ-^{τῆς ἔθνικῆς ἀποκαταστάσεως του. Τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα, αἰτινας ἐνεπι-^{στένετο εἰς τοὺς δχ' αγωγοὺς τούτους.}}}}}}}

Μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἀγιόμενού
ἀρχιεπισκόπου τὸ ἔκκλησιαστικὸν,
καθεστῶς εἰχε περιέλθει εἰς ἀξιό^τ
θρήνητον κατάτιασιν, οὐδὲ ἔχει τι-
νὰ ὁ ἐνέργετος καὶ ἀγαθώτατος ἔκει-
νος πρωθυβάρχης δπιως τὸν βασιλί-
ση εἰς γενναῖαν ἔκκλησιαστικὴν δι-
αρρύθμισιν, ἀνάλογον πρὸς τὰς ἔμι-
κάς καὶ κοινωνικάς ἐν τῇ νήσῳ ἀ-
νάγκας ἃς παρήγαγε τὸ δὲ τῆς &
δουκῆτον μεταπολιτεύεσθαι ἐπελθόν
νέον πολιτικὸν καθεστῶς.

‘Η ἀγγλικὴ κατοχὴ τῆς νήσου
ἐπέμηνε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου
καὶ τῆς συνειδήσεως καταπνιγμέ-
νων ἐπὶ αἰώνιας γῆς οὐ πάντας
ἀδικωπήτου καὶ θεοτυγούς, πρὸς ἀ-
ποτελεσματικήν εἶ γράψαι τῶν με-
γάλων τούτων διγνάμεων ὑπῆρχεν
ἀνάγκη τελείας καὶ ἀδράς πνευμα-
τικῆς καὶ γῆικῆς μορφώσεως καὶ
ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ καὶ τὰ πρὸς
τοῦτο ὄλικὰ καὶ γῆικὰ μέσα φέτι
λον νὰ παράγωσιν ἡ πολιτεία καὶ
ἡ Ἐκκλησία.

Η πολιτεία ζητού. ξένη παντελής
ούσα πρέπει τόδε να γίνεται, καρέκλα^{της}
μέρημναν εἰχε τὴν εἰς ἀκέραιον εἰς-
πραξίην τῶν γυνωτῶν καὶ ἀγνώτων
φύσιων, ξένους ἐκληρονόμησεν ἀπὸ
τῆς προκατόχου κυβερνήσεως καὶ
τὴν ἀποκατάστασιν ἔγινεσθέ τά-
ξις καὶ ἀποκλεῖς διὰ δικαιο-
σύνης εὐπροσώπου, ἀπῆκε δὲ το-
ῦπρικον γὰ διαρροήσιγ τὰ ἐκλη-
σιαστικὰ καὶ ἔνικά του πράγμα-
τα ὡς καλλιών ἐγίνωσκε καὶ γένε-

Ἄτυχῶς, παρὰ τινας ἐπιπολα-
νοῦς καὶ διαλεμματικάς ἀποπείρας,
οὐδεμία ἐγένετο στιθερὸν καὶ εἰς ου-
τοὺς θητούς ἐνέγειται πιρά τε τοῦ ἀνο-
τέρου αὐλήρου καὶ τῶν προσκρίτων
οὐ λαζοῦ πρὸς ἐκκλησαστικάς καὶ
ποινιστικάς διπροσύμβασες ἀκοντιστικάς
την πνευματικὴν καὶ γήινην μέρ-
ωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἴ. αὐλήρου
καὶ τοῦ λαζοῦ, αἰτινας ἀποτελούσαι
ἀπρώτα καὶ κύρια ἔφοδια καὶ δηλα-

Τάς παραχωρηθείσας πολιτικάς
ήμειλευθερίας οπήρεξαν ιθαγενεῖς έν-
τω φελτήθεντες μόνον πρὸς θερα-
τείαν καὶ κορεζμὸν τῆς ιδιοτε-
λείας καὶ τῆς φιλοδοξίας τῶν,
καὶ κατέτηγσαν αὐτὸς τυραννικωτέ-
ρας τῆς τουρκικῆς τυράννιλας καὶ
μάλλον ἐπικινδύνους τοῦ τουρκικοῦ
ὑγοῦ, ιστις ἐδάρυνε μὲν ἐπὶ τοῦ τρα-
χύλου τοῦ γένους τῇ μὲν, ἀλλ᾽ ἐξή-
γειρε καὶ ὑπέκκαυε τὴν ἱερὰν ἀγα-
θάντησιν καὶ τὰ εὐγενέστατα καὶ

(Κακογίθης διημάχωντας καὶ ἀναστρέψας τὸν συγχρόνον καὶ ἀχάλινος συκοφαντίον πεπλέξαν τὰ πολιτικὰ ἐπλα ἀνθρώπων των τινῶν θιαγένενδων διπώς ἐπιβάλων σὺν σύγχρονοις τῷ πατριωτικὸν κήρυγμα, δι' οὗ θὰ ἔξιγγειρετο δὲ λαδὸς τῆς γῆς σου. ἀπὸ τῆς μακραίωνος ἔθνους θάρρους καὶ χαράς τοῦ πατριαρχεῖον πρόσθιον γενομένους καὶ νικηφόρους ἄγωνας διέπειν τῆς ἔθνους ἀποκαταστάσεως του. Γὰ πολιτικὰ ἀξιώματα, διτινάς ἐνεπιτελεύτησαν εἰς τοὺς δύο αγωγοὺς τούτους.

πικρά μόνον τοῦ λαοῦ μοῖρα, ἔχρη
τυμοποίουν οὗτοι οὐχὶ πρὸς ἀνακού-
φισιν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν βρέφεων καὶ
θεῖκων φόρων, οὐχὶ πρὸς κατανό-
γησιν καὶ ἐξάσκησιν τῶν νέων πο-
λιτικῶν δικαιωμάτων του, οὐχὶ πρὸς
έφερσιν καὶ ἐπίρρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ
ρρεονήματος τοῦ λαοῦ ἀλλὰ πρὸς
ταντελῆ χάνωσιν καὶ ἀπογοήτε-
υν αὐτοῦ.

πειτα φρικης αναμιμνησκεται . . .
ριλόπατρις Κύπριος των χρόνων ε

τῶν ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν καταστήσαντες ὑποχείριον τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ δι' αὐτοῦ τὸν μοναχικὸν καὶ τὸν λαϊκὸν ἡλήφον, καὶ εἰς ἀντάλλαχγμα τῆς ὑποταγῆς ταύτης ἐπέτρεψαν τὴν ἀνεξέλεγκτον διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστικῆς περιουσίας, ἃς αἱ μεγάλαι ἀλλ' ἀφανεῖς πρόσωδοι διετίθενται πέρις πλούτου τιμὸν λαϊκῶν τινῶν καὶ κληρονόμων.

Ἡ θενικὴ παιδεία παρέμεινεν
εποιητος, δὲ καθηρος ἀπαίδευτος; Οὐ
χριστεπώνυμοι πλήρωμα χωρὶς θε-
σιν κηρύγματος καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ
εἶχε περιέλθει εἰς νεκροφάνειαν ο-
δὲν γόρητον καὶ οὐδεμιλαν ἐπιλέχα-
τηκεν ἔξασκούσα ἐπὶ τὰς καρδίας
καὶ τὰς ψυχάς τοῦ λαοῦ, ἐξ
προέρχεται καὶ τῇ ἀνὰ τὴν νῆσον
κτητάθηλος καὶ εἰς ἐπιπόλαιον παρ-
ιτρητήν θεῖερά θρησκευτικὴ ἀδι-
διαφορία, καταντῶσα πολλάκις
ἀνευλάβειαν καὶ ἀσέβειαν πρὸς
θεῖα.

Τοιαύτη ἐν ἀμυδρῷ σκιαγραφίᾳ παραχθεῖσῃ κατάστασις ἔτει ἐπ' ἡλιοῦ δὲ οὐχὶ ἀπροσδόκητος θάνατος τὸ άσθμα τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σωτῆρού Β'. Ἡ χρησία τοῦ ἀρχιεπισκοπικού θρόνου ἐν τῇ συνειδήσει τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ Κυπριανοῦ λαοῦ, εἰμὴν, ἀσφαλέστερον, παντοῦ τοῦ λαοῦ πλὴν πολιτικῶν τινων ἀγυντῶν καὶ ἐσμοῦ καλογύρων, ἐσήμαστὸ τέρμα τῆς θλιβερᾶς καὶ ἀφορτοῦ καταστάσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ ποτικῇ πολιτικῇ, καὶ διὰ τούτο σύμπλέκεται καὶ συνδέεται μέχρι συγχώνευσεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος μετὰ των πολιτικῶν ζητημάτων ἐν τῇ νήσῳ Ἐπιτακτική φύστατο ἀνάγκη ἵνα καὶ ἡ Ἐκκλησία καθαρθῇ καὶ ἐψημανθῇ ἀπὸ τῶν κακοποιῶν ἐν αὐτοῖς εἰσεΐων καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς Κύπρου σχηματικὴ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ χυδαίων καὶ ποταπῶν κερδοσκόπων, ἐπὶ βλασφημίᾳ τῶν μεγίστων συμφερόντων καὶ τῶν ὑψίστων ἰδεωδῶν τοῦ Κυπριανοῦ λαοῦ. Τοιούτου προκειμένου γάνως Ἐκκλησίαστικοῦ καὶ πο

τοῦ εὐφραγίαν, οὗτε ὑπὲρ τῆς λαϊκής παιδείας τοῦ πομπίου του, οὗτε ὑπὲρ βελτιώσεως ταγμάτων του ὑπὲρ αὐτούς καλύρρεως ποτὲ μεριμνήσας. Ηραλύτης ἀπλῶς τῆς φιλολογικῆς σχολῆς θεολογικάς του γνώσεις γέμευτο από τῶν ἔργων του ἐν Ἀλίγαρχος γνωστούς αἵρεσιάρχου Μικράκη, οὗτονος τηνάκι μὲν διπάδεις, οὐδέποτε ὅμιλος μημήθη καὶ τινας ἀρετὰς ἡς εἶναι ἔκεινος, διότι καὶ γύγλου ἐκκλησίας

στικού στερείται καὶ περὶ τὸ θεοκήρυγμα εἶναι ἀδύνατος καὶ ἀκατάτιστος. Ὄτι λιπόσαρκον καὶ ἡ νεκρὴ τοῦ προσώπου ὥχροτης προθίδουσιν εἰς αὐτὸν ἀσκητικὴν ὅμησιν δύναται νὰ παραπλανήσῃ την μὴ γνωρίζαντας καὶ μὴ σχετισθεῖν ὁ πωαεδήποτε πρὸς αὐτόν. Ἀπογέλια διὰ ταῦτα παρὰ τῷ λαῷ φήμης εὑρίσκεται ὡς περὶ καὶ ἀκανος καὶ εἰθῆς καὶ πεπαιδευμένος, οὐχὶ ἐργατικὸς καὶ ἐπιτήδειος νὰ πηδαλιουχήτῃ. Ἐκκλησιαστικὴν δλκάδα εἶναι καριαρχίαν, καθ' ἡς ὥφες νὰ κατεύθυνῃ τὴν πρώταν καὶ ἀναδειξῃ πάλιν τὴν ἀρχεπισκοποκέντρον καὶ ἐρμητήριον ἔθνικον.

Ιφέδης τοῦτο γενικῶς ἐθεωρήθη κανές καὶ κατάλληλος ἐκ πείρας κράσις ὁ Ηανιερός Μητροπολίτης καὶ πρὸς αὐτὸν, ὡς εἴπομεν, ἐλπιζόμενος ϕει κρείττονος, ἐστράφησεν τὸ πάθειαν παντὸς τοῦ λαοῦ πλήγην την πολιτικῶν ἀγιορτῶν καὶ ἐσμεύσας λογγίρων προβλέποντων ἀσφαλῶδες ἦ ἄνοδος τοῦ Ἀγ. Κιτίου εἰς ἀρχεπισκοπο. Θεόνον θὰ ἐσγύμναινε λῆγεν τοῦ Θλιβερωτάτου ἐκκλησιαστικού παρελθόντος καὶ τὴν ἔγκαισιν ριζικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τιώσεων διοικητικῶν ἐν αὐτῇ, πνεύματι χριστιανικῷ καὶ πατρικῷ.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι διέπερ τοιχογραφίαι καθεστώτος ἀγωνιζόμενοι, ζύγησαν διοπογήφισιν διπως ἀντίξωσιν εἰς τὸν Ἀγ. Κιτίου, καὶ τοιούτον προέστημαν τὸν Ἡγούμενον Κύκκου, ἀλλὰ κατανοήσαντες ἐπικρατοῦσαν καὶ αὐτοῦ ἀντιδημοκρατητα, προσέσθαλον τὴν τοῦ

εἰς τὴν διευθέτησαν τοῦ Ἐκκλησια-
στικοῦ Συγγένων πάθους ἢ πρὸς τὴν
πολλῷ μείζονος πάθους ἢ πρὸς τὴν
τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ, διότι τοῦτο θε-
ωρεῖ μόνον ὡς πρόδρομον ἔκεινου.

Οστις ήθελε νὰ παρακολουθήσῃ τὴν δληγὴ πορείαν τῆς ἐθνικῆς μερίδος ἐν δλη τῇ ἑξελίξει τοῦ ζητήματος καὶ ἐν τῇ διεσαχθείσῃ ἀλληλογραφίᾳ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ αὐτῆς θάλλῃ διπάρεμενεν αὐτηδεύσταθης καὶ ἀπαρέγκλιτος εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος συμφώνως πρὸς τὰ πανάρχαια ἔθνη καὶ θέσμια τῆς Αθηναϊκοῦ Εκκλησίας τῆς Κύρρου ἄτινα καὶ αὐτοὶ οἱ τὴν φευδοσινόδον συγκροτήσαντες καὶ ἀδιάλλακτοι πολέμιοι τοῦ Ἀγ. Κιτίου ἀνωμολόγησαν καὶ ἀνέγραψαν ἐν τῇ Ἔγκυκλῳ πολεμίωσαν ιστορικα-λοῦντες τὸν Ὁρθόδοξον λαὸν τῆς νῆσου εἰς ἐκλργὴν εἰδικῶν καὶ γενικῶν διντηπροσώπων.

Τὸ Εὐκλητικὸν καὶ ιστορίαν δίκαιον ἐν τούτῳ εἶναι ἀκατάδικον κατέστησαν δὲ αὐτὸν καὶ τάδιγλον αἱ ἐκθέσεις τοῦ τε Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιψηφιάδορίου καὶ Μεταξάκη, Ἀρχιγραμματέως τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καθ' ὧν οὐδεὶς γέδυντιθη σοθιάρδος πιωσθήποτε καληρικὸς η̄ λαϊκός λόγιος ν' ἀντεπεξέλθῃ.

Απεκρούθαμεν τὴν διὰ τρίτου λύσιν, διότι αὐτῇ ἔθετεν ἐν κινδύνῳ πάσας τὰς ἐλπίδας ἡς ἐστήριζεν λαὸς ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν δύναμιν τῆς Ἐκκλησίας του, η ἐκλογὴ δὲ τοῦ τῆς μειονοφήρας ὑποψήφιου πρώην Κυργενέας κ. Κυρίλλου Βασιλείου ἐν Φαναρίῳ οὐ μόνον ἀφρων τυγχάνει ἀπό τε ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησίας αστικῆς ἀπόφεως ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλα καὶ θραυστάτῃ πρόκλησις τῆς μεγάλης ἐθνικῆς πλειονοφήρας, καὶ ἐπὶ πᾶσι καταπάτησις καὶ κατάλυσις τῆς ἀνεξαρτητοւς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τὴν ὥφειλς πᾶς Κύπρος φιλόπατρις νὰ υπερασπίσῃ, πάσας

ΕΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

Ο χακός κακώς ἀπελθών ἄφ' ήμωσε
ἀλετέρο τῆς Ἀγγιάλου ἐν τῇ ἀπὸ^τ
Δεκεμβρίου 1904 ἐπιστολῇ του διέγραψε
φή τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰωακεὶμ Γ', ἐν ᾧ ὁ
ἐπὶ γχικοῦ κατόπιντου κατοπτρίζεται
καὶ τὰ ἀπεγγένες καὶ μοχθηρὸν αὐτοῦ
πρόσωπον, πρὸς πλήρησθραν δὲ τοῦ
Κυπριακοῦ Κοινοῦ καὶ ἐξήγησεν. τῇ
ἀναρρύστου δλῶς συμπεριφοράς του, ἐ-
τοῖ διεχειρίσει τοῦ ἡρῷου πιστοποιοῦ ζητή-
κατος ἡμῶν, δημοσιεύσουμεν συγκοπτική

Ο Ιωακείμ Γ' ἐγεννήθη ἐν Βαρε
οχωφίῳ (Βοιωτίᾳ) τοῦ Βοσπόρου
τῷ 1834 ἐπ' ἡπτάροής Δεκετζῆ. Ἐν τῷ
χωρίῳ του ἔξεμάθε τὰ τότε κοινά γραμ
μάτω ἄπινα ἀπετέλεσαν τὴν μόνην παι
δευτήν του. Κατετάχθη πρώιμως εἰ
τὸν χλυρὸν καὶ ὑπῆρχεν ἐν ἀρχῇ δι
άκοντος ἐν Βλαχίᾳ καὶ είτα ἐν Βιέννῃ
ἐνθα κατέλιπεν ἀναμνήσεις οὐδὲ ἀγαθές.
Τῷ 1860 εύροισκομεν αὐτὸν Δευτερεύ
οντα Διάκονον. ἐν τοῖς Πατριαρχεῖοις

